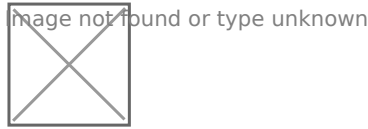

Ημέρα εθνικής χαράς και ευγνωμοσύνης προς την Υπεραγία Θεοτόκο η ένδοξη νίκη των Ελλήνων το 1940

/ [Γνώμες](#)

Η μεγάλη θεομητορική εορτή της Αγίας Σκέπης, την οποία καθιέρωσε η αγία μας Εκκλησία να εορτάζουμε σήμερα κατόπιν μεταθέσεώς της από την 1η Οκτωβρίου, όπου εορταζόταν παλαιότερα, είναι ταυτόχρονα για μας τους Έλληνες και εθνική εορτή.

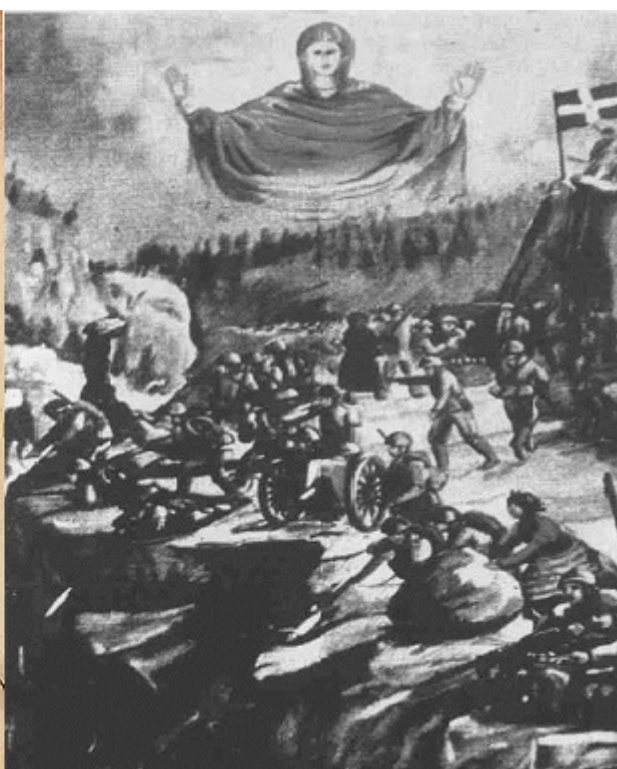
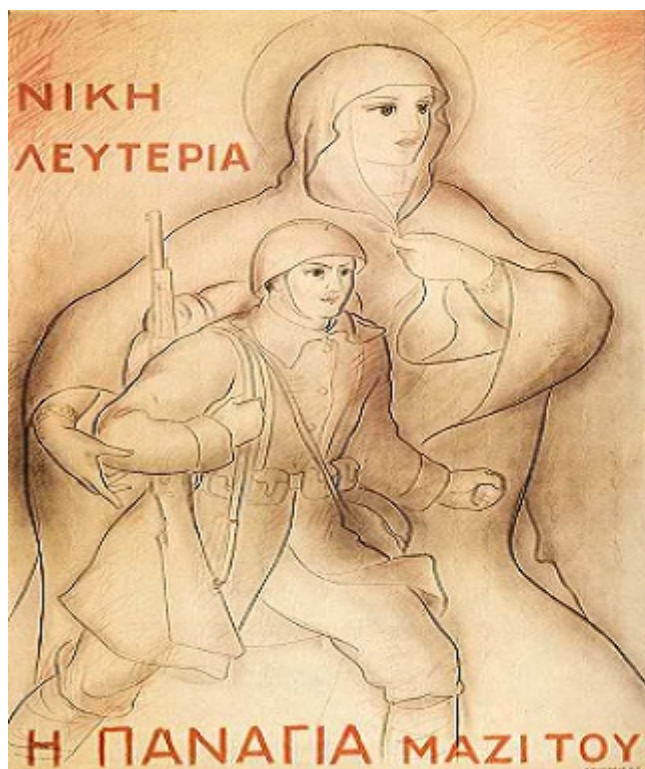
- *Του Αρχιμανδρίτη Παύλου Δημητρακόπουλου (Θεολόγος -Συγγραφέας)*

Είναι ημέρα εθνικής χαράς και ευγνωμοσύνης προς την Υπεραγία Θεοτόκο, όχι μόνο διότι πολλές φορές κατά το παρελθόν στην ιστορική πορεία της πατρίδος μας κατ' εξαίρετο τρόπο έδειξε στο μικρό έθνος μας την πρόνοια και την προστασία της, αλλά και διότι για μια ακόμη φορά απέδειξε την θαυμαστή σκέπη της στο έπος του 40, στην θαυμαστή νίκη της απέναντι στις πανίσχυρες στρατιωτικές δυνάμεις του ιταλικού φασισμού. Η Υπεραγία Θεοτόκος υπήρξε για μια ακόμη φορά η Υπέρμαχος Στρατηγός, στην οποία οφείλει το έθνος μας να αναγράψει «τα νικητήρια». Δεν χωράει αμφιβολία, ότι η ένδοξος νίκη των Ελλήνων το 1940 αποτελεί ένα θαύμα της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Όπως και άλλοτε έχουμε τονίσει, στα κρίσιμα εκείνα χρόνια του πολέμου οι Έλληνες, άνδρες και γυναίκες, εμπιστεύθηκαν τον αγώνα τους στα χέρια της Παναγίας. Δεν είχαν στη διάθεσή τους τα σύγχρονα πολεμικά όπλα, που διέθεταν οι Ιταλοί. Είχαν όμως ως ισχυρό εφόδιο μέσα στην καρδιά τους την θερμή πίστη προς τον Χριστό και την Παναγία. Καθημερινά γέμιζαν οι ναοί της Ελλάδος και έψαλλαν οι πιστοί την Παράκληση της Παναγίας και ζητούσαν να υπερασπιστεί το δίκαιό τους. Και την έβλεπαν τα παλληκάρια μας ζωντανή, να τους εμψυχώνει και να τους σκεπάζει, όταν πολεμούσαν στο μέτωπο. Γράφουν: «Λίγες στιγμές πριν ορμήσουμε είδαμε σε απόσταση καμιά δεκαριά μέτρων μία ψηλή μαυροφόρα να

στέκει ακίνητη. Στο μέτωπο, σ' όλη τη γραμμή, από τη γαλανή θάλασσα του Ιονίου μέχρι ψηλά τις παγωμένες Πρέσπες, ο ελληνικός στρατός άρχιζε να βλέπει παντού το ίδιο όραμα: Έβλεπε τις νύχτες μία γυναικεία μορφή να βαδίζει ψηλόλιγνη, αλαφροπερπάτητη, με την καλύπτρα της αναριγμένη από το κεφάλι στους ώμους. Την αναγνώριζε, την ήξερε από παλιά, ...Ήταν η μάνα η μεγαλόψυχη στον πόνο και στην δόξα, η λαβωμένη της Τήνου, η υπέρμαχος Στρατηγός».

Κάποιος στρατιώτης ο Τάσος Ρηγοπούλας έστειλε από το μέτωπο το παρακάτω γράμμα στον αδελφό του. «Αδελφέ μου Νίκο. Σου γράφω από μία αετοφωλιά, τετρακόσια μέτρα ψηλότερη από την κορυφή της Πάρνηθας. ... Λίγες στιγμές πριν ορμήσουμε για τα οχυρά της Μόροβας, είδαμε σε απόσταση καμιά δεκαριά μέτρων μία ψηλή μαυροφόρα να στέκει ακίνητη.- Τις ει (Ποιός είσαι); Μιλιά... Ο σκοπός θυμωμένος ξαναφώναξε: -Τις ει; Τότε, σαν να μας πέρασε όλους ηλεκτρικό ρεύμα, ψιθυρίσαμε: Η ΠΑΝΑΓΙΑ! Εκείνη όρμησε εμπρός σαν να είχε φτερά αετού. Εμείς από πίσω της. Συνεχώς την αισθανόμασταν να μας μεταγγίζει αντρείοσύνη. Ολόκληρη εβδομάδα παλέψαμε σκληρά, νια να καταλάβουμε τα οχυρά Ιβάν-Μόροβας. ...Το τι έπαθαν δεν περιγράφεται. Εκείνη ορμούσε πάντα μπροστά. Κι όταν πια νικητές ροβολούσαμε προς την ανυπεράσπιστη Κορυτσά, τότε η Υπέρμαχος έγινε ατμός, νέφος απαλό και χάθηκε».

Χάρη στη Σκέπη της Παναγίας μας οι στρατιώτες έπαιρναν θάρρος, περιφρονούσαν τη λογική των αριθμών και αντιστέκονταν στις σιδερόφρακτες στρατιές του άξονα με γενναιότητα μοναδική και ηρωισμό. Οι ηγέτες των τότε μεγάλων δυνάμεων παρακολουθούσαν με κατάπληξη και θαυμασμό τις νίκες των

ελλήνων. Ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ, Φραγκλίνος Ρούσβελτ, σε ραδιοφωνικό λόγο περιέγραψε με δέος την απάντηση της Ελλάδας στο ιταλικό τελεσίγραφο της 28ης Οκτωβρίου 1940: «Οι Έλληνες εδίδαξαν δια μέσου των αιώνων την αξιοπρέπεια. Όταν όλος ο κόσμος είχε χάσει κάθε ελπίδα, ο ελληνικός λαός ετόλμησε να αμφισβητήσει το αήττητον του γερμανικού τέρατος, αντιτάσσοντας το υπερήφανον πνεύμα της ελευθερίας». Για την απaráμιλλη γενναιότητα, που επέδειξαν οι Έλληνες στρατιώτες κατά της πολεμικής μηχανής της ναζιστικής Γερμανίας, ο Ιωσήφ Στάλιν είπε αμέσως μετά την ταπείνωση του Χίτλερ στο (τότε) Στάλινγκραντ: «Λυπάμαι διότι γηράσκω και δεν θα ζήσω επί μακρόν διά να ευγνωμονώ τον Ελληνικόν Λαόν, του οποίου η αντίστασις έκρινε τον 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον». Ο δε ραδιοσταθμός της Μόσχας εξέπεμπε, και αυτός, ύμνους προς τους Έλληνες, μετά τη νίκη στο Στάλινγκραντ: «Επολεμήσατε άοπλοι εναντίον ενόπλων και ενικήσατε. Μικροί εναντίον μεγάλων και επικρατήσατε. Δεν ήταν δυνατόν να γίνη αλλιώς γιατί είσθε Έλληνες. Ως Ρώσοι και ως άνθρωποι σας είμαστε ευγνώμονες, γιατί χάρις στις δικές σας θυσίες κερδίσαμε τον απαιτούμενο καιρό να προετοιμάσουμε την άμυνά μας. Έλληνες, σας ευγνωμονούμε». Ακόμα και αυτό το αιμοσταγές τέρας, ο Αδόλφος Χίτλερ, αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι: «Χάριν της ιστορικής αληθείας οφείλω να διαπιστώσω ότι μόνον οι Έλληνες, εξ' όλων των αντιπάλων οι οποίοι με αντιμετώπισαν, επολέμησαν με παράτολμον θάρρος και υψίστην περιφρόνησιν προς τον θάνατον». Ο αρχηγός της γαλλικής αντίστασης κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και μετέπειτα Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας, Σαρλ Ντε Γκωλ, σχολίασε την αντίσταση των Ελλήνων κατά του φασισμού ως εξής: «Αδυνατώ να δώσω το δέον εύρος της ευγνωμοσύνης που αισθάνομαι για την ηρωική αντίσταση του λαού και των ηγετών της Ελλάδος».

Οι πρόγονοί μας λοιπόν θυσιάστηκαν, έδειξαν απaráμιλλο ηρωϊσμό και έγραψαν αθάνατες σελίδες δόξης, όπως ομολόγησαν οι ξένοι ηγέτες της εποχής εκείνης, χάρις στην πίστη τους στο Χριστό και στην Παναγία, ώστε να ζούμε εμείς σήμερα ελεύθεροι. Ποιό όμως είναι τώρα το δικό μας το χρέος; Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά οφείλουμε εμείς οι νεοέλληνες να προστρέξουμε με προσευχές και δάκρυα, στη Σκέπη της Παναγίας μας. Όπως και άλλοτε έχουμε επισημάνει, οι σκοτεινές δυνάμεις της νέας τάξεως πραγμάτων, που προωθούν τα διεθνή Σιωνιστικά κέντρα της Νέας Εποχής, χρησιμοποιούν άλλα μέσα και μεθόδους για να υποδουλώσουν πνευματικά την πατρίδα μας. Χρησιμοποιούν τον οικονομικό αποκλεισμό, δημιουργούν υπέρογκα χρέη, προσπαθούν να διαλύσουν την παιδεία μας, να ξηλώσουν το ιερό θεσμό της οικογενείας, να γκρεμίσουν τα ιερά και τα όσια, τα ήθη και τα έθιμα, τις παραδόσεις μας. Με μία σωρεία αντιχριστιανικών και αντεθνικών νόμων, επιδιώκουν να αποχριστιανοποιήσουν το λαό μας και να αλλοιώσουν την εθνική μας ιστορία, προβάλλοντας στα κανάλια νέο τρόπο ζωής

χωρίς Χριστό και Ελλάδα.

Ωστόσο για το κατάντημα αυτό στο οποίο φθάσαμε, μεγάλο μερίδιο ευθύνης έχουμε και εμείς οι ίδιοι. Οι ρίζες του κακού βρίσκονται στην αποστασία και την απομάκρυνσή μας από τον Θεό. Στο ότι περιφρονήσαμε αιώνιες αρχές και αξίες, που συγκροτούν και συνέχουν όλο το οικοδόμημα του εθνικού και κοινωνικού μας βίου. Περιφρονήσαμε κάθε έννοια αρετής και φιλοπατρίας. Παραδοθήκαμε στην ασωτία, στην σπατάλη και την πλεονεξία. Ανυψώσαμε ως υπέρτατη αξία στη ζωή μας το χρήμα, στηρίξαμε τις ελπίδες μας όχι στον Θεό, αλλά στην ενωμένη Ευρώπη. Ψηφίσαμε άθεα νομοθετήματα, διαλυτικά του θεσμού της οικογενείας και της παιδείας. Η παιδεία μας, η ελπίδα του έθνους μας, έχει εκφυλιστεί και σχεδόν απονεκρωθεί. Έχει αλλάξει τελείως ιδεολογικό και πνευματικό προσανατολισμό. Έπαυσε προ πολλού να καλλιεργεί, να εμπνέει, να εξυψώνει, να διαπλάθει ελεύθερες και ολοκληρωμένες προσωπικότητες, νέους με αρετή και ήθος, με αγνή φιλοπατρία και ηρωϊσμό, έτοιμους να θυσιάσουν και την ζωή τους ακόμη, αν χρειαστεί, για την υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας της Πατρίδος. Τα διαζύγια και οι εκτρώσεις αυξάνουν κατά γεωμετρική πρόοδο. Εκατοντάδες χιλιάδες αθώες υπάρξεις φονεύονται κάθε χρόνο, προτού καν προλάβουν να γνωρίσουν το φως αυτού του κόσμου, με πριμοδότηση της πολιτείας. Και σαν να μην έφθαναν όλα αυτά, κατέφθασε άλλο μεγάλο και φοβερό κακό, σαν επιστέγασμα όλων των κακών, το αισχρό πάθος της ομοφυλοφιλίας, με τη νομιμοποίηση από την πολιτεία του γάμου των ομοφυλοφίλων, με φεστιβάλ και παρελάσεις ομοφυλοφίλων. Αλλοίμονο! Σε ποιά κατάντημα έφθασε η πατρίδα μας! Η ανεξέλεγκτη λαθρομετανάστευση απειλεί, να διασπάσει την συνοχή του ελληνικού λαού, υποσκάπτει τα θεμέλια της εθνικής μας ταυτότητας και ιδιοπροσωπίας και οδηγεί σταδιακά στην πλήρη αλλοτρίωση της Ελλάδος. Παραμένει μέχρι σήμερα, παρά τις επισημάνσεις των ειδικών, ένα μείζον και φλέγον ζήτημα, που έχει ανάγκη αποτελεσματικής αντιμετώπισης.

Η Εκκλησία, εγκλωβισμένη στα δίκτυα του Οικουμενισμού και της Πανθηρησκείας, αποδέχθηκε δυστυχώς, (και επίσημα πλέον), τις αποφάσεις της ψευδοσυνόδου της Κρήτης. Και σαν να μην έφθανε αυτό, συμπαρατάχθηκε με τους σχισματικούς της Ουκρανίας, (του Επιφανίου Ντουμένκο), αποδεχόμενη το Ουκρανικό Αυτοκέφαλο. Τα δύο αυτά άκρως τραγικά γεγονότα είχαν σαν αποτέλεσμα συνεχείς αποτειχίσεις κληρικών και λαϊκών. Η αποτειχίση στη σημερινή χρονική συγκυρία είναι, κατά την ταπεινή μου γνώμη, η μόνη ασφαλής οδός για τη σωτηρία του πιστού λαού του Θεού, διότι διά μέσου αυτής απαλλάσσεται τόσο από την πλάνη της παναιρέσεως του Οικουμενισμού, όσο και από το Ουκρανικό Σχίσμα, στα οποία δυστυχώς βρίσκεται αιχμάλωτη η σημερινή, πλήρως χρεοκοπημένη διοικούσα Εκκλησία.

Όμως, παρά την τραγικότητα της καταστάσεως, δεν πρέπει να απελπιστούμε. Καιρός να ανανήψουμε έστω και τώρα, την ενδεκάτη ώρα, χωρίς αναβολή. Ο λόγος του αποστόλου Παύλου «ώρα ημάς ήδη εξ' ύπνου εγερθήναι», (Ρωμ.13,11), είναι ιδιαίτερα επίκαιρος στην παρούσα περίσταση. Καιρός να μετανοήσουμε, να επιστρέψουμε όπως ο άσωτος υιός της παραβολής στον Κύριο. Να παραδεχθούμε τα λάθη μας και να αρχίσουμε την διόρθωση. Να αναλάβουμε ο καθένας τις ευθύνες του. Να επαναξιολογήσουμε και να εγκολπωθούμε τον πνευματικό και εθνικό μας πλούτο, την πνευματική μας κληρονομιά. Να εμπνευσθούμε από την ένδοξη εθνική μας ιστορία, από τα ηρωϊκά κατορθώματα των προγόνων μας.

Και τέλος καλούμαστε, να παρακαλέσουμε εκτενώς τον Κύριο, να αναδείξει άρχοντες ικανούς, ηγέτες εκκλησιαστικούς και πολιτικούς, με πίστη και αγάπη προς την Εκκλησία, με νουν Χριστού, ανθρώπους της αρετής, αληθινούς πατριώτες. Μόνον τότε μπορούμε να ελπίζουμε σε ανάκαμψη και ανάσταση της Πατρίδος μας. Μόνον έτσι θα μπορέσει και πάλι να μεγαλουργήσει και να γράψει νέες σελίδες δόξης.

Πηγή: pemptousia.gr